

РЕШЕНИЕ

№ 259

гр. София, 14.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 15.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **2895** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във връзка с чл. 118, ал. 3 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на Д. Б. А. срещу Решение № 1040-21-182/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00695257/20.12.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е наредено лицето да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода 22.02.2016г. - 21.07.2016 г., в размер на 494,64 лв.

В жалбата е посочено, че оспореното решение, а от там и потвърденото с него разпореждане са незаконосъобразни, издадени в нарушение на материалния и процесуалния закон и в несъответствие с целта на закона, при липса на компетентност и неспазване на законоустановената форма. Моли се същите да бъдат отменени. Претендират се разноси.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът – Директорът на ТП на НОИ С.-град – в съдебно заседание не се явява, представлява се от юрк. П., който оспорва подадената жалба и моли същата да бъде отхвърлена, като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и влез предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

При извършена проверка от контролните органи та ТП на НОИ С.-град е установено, че от [фирма], с ЕИК[ЕИК], са представени за Д. Б. А., с ЕГН [ЕГН] удостоверения Приложение № 9 (към. чл. 8, ал. 1 от НПОПДОО) по болнични листове № Е20153651302 и № Е20164778831, с данни относно правото на парично обезщетение. Периодите на временна неработоспособност, определени с болничните листове са от 22.02.2016г. - 04.03.2016 г. и от 08.07.2016г. - 21.07.2016 г., включително.

Подадените данни от [фирма] по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО, за лицето за месец февруари 2016 г. – 15 отработени дни, три дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 3 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец март 2016 г. – 20 отработени дни и 2 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО, за месец юли 2016 г. – 11 отработени дни, 3 дни с възнаграждение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 7 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

По реда на Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване на Д. А. е изплатено парично обезщетение за месец февруари 2016 г. – 3 работни дни в размер на 93,45 лв., за месец март 2016 г. – 2 работни дни в размер на 62,3, лв., за месец юли 2016 г. – 7 работни дни в размер на 338,89 лв.

При извършени последващи проверки по разходите на ДОО от контролен орган при ТП на НОИ С.-град на дружеството, приключила с Констативен протокол № КВ-5-21-00577056/11.06.2019 г., както и при извършени проверки от НАП и ИАГИТ са установени следните факти и обстоятелства:

-За данъчен период 2016г. - 2017 г. няма данни за подавани ГДД по чл. 92 от ЗКПО, както и за подаден ТФО;

-Не са установени данни за притежавани активи от търговските дружества;

-За периода 2016г. -2017г. не са налични данни за регистрирани по ЗДДС лица в страната, нито данни за деклариращи покупки или продажби от и към дружеството;

-Дружеството има изискуеми задължения за осигурителни вноски по подадени декларации образец 6 в голям размер;

-Дружеството не е превеждало никакви суми по осигурителните фондове;

-Няма данни за регистрирани ФУ за осъществяване на продажби в търговски обект;

-Всички данни, деклариращи от дружеството, с декларации образец № 1 и № 6, както и уведомленията по чл. 62, ал. 5 от КТ са подавани по електронен път с КЕП на името на В. Г. Ц., едноличен собственик на капитала на дружеството;

-До лицата, за които са подавани данни от [фирма] за осигурителен доход и стаж са изготвени 33 бр. искания за предоставяне на документи, сведения и обяснения. Д. Б. А. не се е явил за предоставяне на документи и писмени обяснения относно упражняване на дейност в дружеството;

-Банковата сметка за лицето Д. Б. А., представена в НОИ за изплащане на парични обезщетения, е открита в [фирма], като от данните от Регистъра на банковите сметки на физическите лица към БНБ се констатира, че посоченото лице е единствен титуляр с права да се разпорежда със суми в нея.

След извършена проверка от ИАГИТ е установено, че в системата на НАП са регистрирани трудови договори между работници/служители и дружеството, без да са възникнали и съществували трудови правоотношения между страните. Във връзка с установеното, в рамките на своята компетентност, ИАГИТ е упражнила правомощията си по чл.402, ал. 3 от КТ, във връзка с чл. 404, а. 1, т. 11 от КТ за

служебно заличаване на уведомленията за сключени трудови договори, подадени от [фирма].

Съобразно резултатите от извършените проверки от контролните органи в ТП на НОИ С.-град е прието, че дружеството [фирма] не е извършвало дейност по смисъла на ТЗ за периода 2016г. - 2017 г., която да предполага наемането на лице по трудов договор за извършването ѝ. Не се установяват данни за реализирани приходи от дружеството в резултат от търговска дейност.

При извършените проверки не е осъществен контакт с В. Г. Ц. – едноличен собственик на капитала и управител на дружеството, на всички известни адреси, включително и чрез органите на МВР. Не са представени никакви документи на контролните органи.

С новоустановените факти и обстоятелства при извършените проверки, са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, подадени от [фирма] за периода 2016г. - 2017 г., включително. Издадени са Задължителни предписания № ЗД-1-21-00577052/11.06.2019г. за заличаване на всички данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода м. 05.2014г. - м.06.2017 г. Предписанията са връчени по реда на чл. 110, ал. 4 от КСО и са влезли в сила на 21.06.2019 г. Поради неизпълнение на предписанията са предприети действия за служебно заличаване на данните по чл. 5, ал. 4 от КСО.

Издадено е Разпореждане № РВ-3-21-00695257/20.12.2019 г. на ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град, с което е наредено Д. Б. А. да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода 22.02.2016г. до 04.03.2016г. и от 08.07.2016г. до 21.07.2016г., вкл., в размер на общо 494,64 лв. Разпореждането е оспорено по административен ред и е потвърдено с Решение № 1040-21-182/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок по чл. 118, ал. 2 от КСО, от лице, имащо правен интерес от оспорване и срещу подлежащ на съдебен контрол акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по чл. 117 от КСО. Потвърденото с него разпореждане също е издадено от компетентен орган.

И двата акта отговарят на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, съдържат всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването им. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск.

Отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, регистрите на НАП, както и на данните, декларирани от осигурителя в подадените удостоверения-приложение № 9 към всеки от болничните листове, относно

осигурителния статус на лицето към настъпване на осигурителния риск, при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет (чл. 54к от КСО) - Наредбата за паричните обезщетение и помощи от ДОО (НПОПДОО).

Съгласно чл. 10, ал. 1 от КСО осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност по чл. 4 или чл. 4а, ал. 1 и за които са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ.

Легално определение за понятието "осигурено лице" е дадено в § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, според което "осигурено лице" е физическо лице, което извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 и чл. 4а, ал. 1, и за което са внесени или дължими осигурителни вноски; осигуряването на лицето, което е започнало трудова дейност съгласно чл. 10, продължава и през периодите по чл. 9, ал. 2, т. 1 - 3 и 5 от КСО. От съдържанието на цитираното определение за осигурено лице следва, че едно от условията, на които трябва да отговаря лицето, за да се счита за осигурено, е да извършва трудова дейност, за която подлежи на задължително осигуряване по чл. 4 от кодекса.

От приложения с административната преписка констативен протокол се установява, че при извършената проверка от контролните органи на [фирма] няма данни за реално извършвана дейност от дружеството. С управителя на дружеството не е осъществен контакт и не са представени никакви документи, във връзка с подадените данни по чл. 5, ал. 4 от КСО за периода.

След като не е доказано извършването на трудова дейност от жалбоподателя, то по отношение на него не е възникнало осигурително правоотношение на основание чл. 10 от КСО и той не е осигурено лице по смисъла на § 1, ал. 1, т. 3 от КСО, поради което няма право на парично обезщетение.

С оглед изложеното съдът приема, че оспореното решение, както и потвърденото с него разпореждане са законосъобразни.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 100 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Д. Б. А. срещу Решение № 1040-21-182/20.02.2020 г. на Директора на ТП на НОИ С.-град, с което е потвърдено Разпореждане № РВ-3-21-00695257/20.12.2019 г. на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО при ТП на НОИ С.-град.

ОСЪЖДА Д. Б. А., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място],[жк], [улица], да заплати на ТП на НОИ С.-град сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 119 от КСО.

СЪДИЯ:

